

نه «جنگ برای جنگ»؛ نه «مذاکره برای مذاکره»

رویه «مذاکره برای مذاکره» در پیش گرفته شده در دهه های گذشته به معنای عدم وجود راه حل مسالمت آمیز برای این بحران نیست. میانجیگری مصلحانه ایران می تواند این گره را باز کند بشرطی که طرفین مناقشه دل به دشمنان در لباس دوست نیندند.

به گزارش آران نیوز به نقل از آناج؛ رامین نظامی خواه، «بو جنگین آخری، دعوا دی». این شوخی مصطلح تبریزی ها، شده ماجرای مناقشه قره باغ و درگیری های شدت گرفته چند روز اخیر. جنگی که واقعیت های میدانی و سیاسی ثمربخش بودنش را زیر سوال می برند و میتوان آن را «جنگ برای جنگ» عنوان کرد.

دامنه وسیع پروپاگاندای طرفهای درگیر و البته مداخله کنندگان خارجی از نشانه های اثبات کننده این گزاره مهم است که رهبران کشورهای درگیر بیش از فتوحات نظامی به آورده های سیاسی و تبلیغاتی جنگ فکر می کنند.

موضع رسمی و اصولی جمهوری اسلامی ایران درباره این مناقشه که در منویات رهبر معظم انقلاب منعکس شده و طی روزهای اخیر توسط مشاور عالی ایشان در امور بین الملل و نمایندگان ولی فقیه در 4 استان شمالغرب تشریح گردید و مواضع هماهنگ رئیس جمهور، وزارت امور خارجه، نمایندگان مجلس شورای اسلامی و ... را به همراه داشت، موید حقانیت جمهوری آذربایجان و ضرورت رفع اشغال از قره باغ است اما این به معنای حمایت از تداوم درگیری های فعلی یا عدم نگرانی از مداخله جویی های اغیار نیست. لذا بر پایان دادن به درگیری ها بویژه در مناطق غیرنظامی و مسکونی و دعوت بر مذاکره و اعلام آمادگی برای میانجیگری تاکید می شود.

آیا علیرغم همه آنچه که گفته شد؛ این به معنای عدول جمهوری اسلامی ایران از رویکرد انقلابی در سیاست خارجی یا عافیت طلبی و منفعت جویی نیست؟! با اندکی مذاقه خواهیم دید که پاسخ منفی است. مخصوصا اگر عواقب حضور رژیم صهیونیستی و گروه های تروریستی و تکفیری در منطقه و نیز فرود آمدن ترکش های درگیری قره باغ در خاک ایران، چه از جنس راکت ها و موشک های سرگردان و چه تهدیدهای نرم برای ایجاد شکاف قومی در ایران، را مورد توجه قرار دهیم.

ناکارآمدی گروه مینسک در حل و فصل مناقشه قره باغ که به تعبیر رهبر انقلاب، بی علافگی خود را به سرنوشت ملت تازه استقلال یافته ی قفقاز، ثابت کرده و نه تنها اقدامی جدی نکردند بلکه تلاش میانجی گرانه ی جمهوری اسلامی را هم آماج توطئه و مخالفت خود ساختند و رویه «مذاکره برای مذاکره» در پیش گرفته شده در دهه های گذشته به معنای عدم وجود راه حل مسالمت آمیز برای این بحران نیست. میانجیگری مصلحانه ایران می تواند این گره را باز کند بشرطی که طرفین مناقشه دل به دشمنان در لباس دوست نیندند.